

Sygn. akt: III C 1150/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w III Wydziale Cywilnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Szymon Stępień

Protokolant: sekr. sądowy Agnieszka Dunaj

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.

przeciwko M. J.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O. na rzecz pozwanego M. J. kwotę 1.217 złotych (tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III C 1150/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 31 marca 2016 roku

wydanego w postępowaniu zwykłym

Pozwem z dnia 3 stycznia 2014 roku powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O. zażądał zasądzenia od pozwanego M. J. na swoją rzecz kwoty 8.850 złotych z odsetkami od dnia 12 lipca 2012 roku oraz rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

W uzasadnieniu podał, że strony zawarły umowę sprzedaży telewizora plazmowego Samsung o symbolu (...), który został przesłany pozwanemu. Wskazał, że pozwany odstąpił od umowy i przesłał powodowi telewizor w stanie uszkodzonym.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, że powód nie udowodnił okoliczności, które stanowić miały podstawę odpowiedzialności pozwanego. Wskazał, że dostarczony przez powoda telewizor nosił ślady użytkowania i był już uszkodzony. Przedmiot w takim stanie został przesłany powodowi.

W toku procesu strony podtrzymały dotychczasowe twierdzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 12 lipca 2012 roku powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w O. zawarł z pozwanym M. J. umowę sprzedaży telewizora marki S. (...) za kwotę 8.700 złotych. Pozwany zapłacił za towar oraz pokrył koszty transportu w wysokości 150 złotych. Tego samego dnia towar został przekazany przewoźnikowi.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- paragon nr 12- (...), k. 4;
- protokół przekazania towaru, k. 7;
- e to, wydruki z email, k. 50-51;

Następnego dnia telewizor został doręczony pozwanemu. Przesyłka została dostarczona w uszkodzonym opakowaniu, oklejonym nieprzezroczystą folią. Telewizor posiadał widoczne rysy oraz zadrapania na tylnej obudowie.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- wydruki z email, k. 52;
- dokumentacja fotograficzna, k. 54-57;
- zeznania świadka T. J., k. 96-97;
- zeznania świadka R. K., k. 130-131;
- zeznania świadka S. S., k. 166;

Dnia 20 lipca 2012 roku pozwany złożył powodowi oświadczenie o odstąpieniu od umowy na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 roku o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. Dnia 24 lipca 2012 roku nadał przesyłkę zawierającą telewizor powodowi. Powód nie odebrał przesyłki. Po raz kolejny przesyłka została nadana 9 października 2012 roku. Przesyłkę tę odebrał powód. Został sporządzony protokół likwidacji szkody, w którym stwierdzono, że telewizor został opakowany w karton falisty, owinięty folią stretch, nie posiadał wypełniacza na zewnątrz. Wskazano, że został uszkodzony przez zgniecenie i rozbicie.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- pismo z dnia 20 lipca 2012 roku, k. 5;
- listy przewozowe, k. 6, 45-47;
- wydruk z email, k. 52-53;
- protokół likwidacji szkody, k. 9;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Podstawę żądania stanowiła dyspozycja wynikająca z treści art. 494 § 1 k.c. w zw. z art. 471 k.c. Zgodnie z ich treścią strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy. Nadto obowiązana jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W takim stanie rzeczy – odpowiednio do treści art. 6 k.c. – winien był wykazać, że pozwany nie wykonał ciążącego na nim obowiązku zwrotu otrzymanego w wyniku realizacji umowy sprzedaży towaru lub uczynił to nienależycie. Nadto winien wykazać wysokość szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania pozwanego.

W ocenie sądu okoliczności tych powód nie udowodnił. Bezsporne było to, że strony zawarły umowę sprzedaży telewizora marki S. (...) za kwotę 8.700 złotych. Bezsporne było to, że powód wydał pozwanemu sprzedany towar. Poza sporem było także i to, że pozwany odstąpił od umowy sprzedaży na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 roku o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialnością za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. Okoliczność ta wynika nadto z przedstawionego przez powoda pisma z dnia 20 lipca 2012 roku. Nie było kwestionowane przez strony także i to, że zakupiony towar został powodowi zwrócony. Zważyć należy, że termin zwrotu wszystkiego, co zostało wydane przez stronę na skutek wykonania umowy wzajemnej nie został przez ustawodawcę w odniesieniu do przedsiębiorcy określony. Nie wpływa on również na skuteczność odstąpienia od umowy. W takim stanie rzeczy zwrócenie skutecznie powodowi telewizor dnia 9 października 2012 roku stanowiło wykonanie przez pozwanego jego zobowiązania wynikającego z art. 494 § 1 k.p.c. Jedynie na marginesie należy zauważyć, że ze złożonego przez pozwanego listu przewozowego wynika, że pozwany podjął próby zwrócenia powodowi telewizora jeszcze 24 lipca 2012 roku, a zatem niezwłocznie po złożeniu oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Poza sporem było także i to, że powód zwracanego towaru nie przyjął. Okoliczność ta została podniesiona w odpowiedzi na pozew. Postanowieniem z dnia 8 września 2014 roku sąd zobowiązał powoda do odniesienia się do twierdzeń zawartych w odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie pod rygorem przyjęcia, że ich nie kwestionuje. Powód nie złożył pisma przygotowawczego, wobec czego przyjąć należało, że nie kwestionował okoliczności wskazanych w odpowiedzi na pozew. Zgodnie zaś z treścią art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Odpowiednio do treści art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości.

W toku procesu powód podnosił, że zobowiązanie wynikające z art. 494 § 1 k.c. nie zostało przez pozwanego wykonane, lecz zostało ono wykonane nienależycie, zaś zwrócony przedmiot był w stanie znacznie pogorszone. W ocenie sądu okoliczności tej jednak nie udowodnił, zaś była ona przez pozwanego wprost zakwestionowana w odpowiedzi na pozew. Na okoliczność uszkodzenia telewizora powód przedstawił jedynie protokół likwidacji szkody, w którym stwierdzono, że telewizor był rozbity i zgnieciony. Zwrócić należy jednak uwagę na to, że protokół ten stanowił dokument prywatny. Zgodnie z treścią art. 245 k.p.c. dowodził on jedynie to, że osoby, które sporządziły dokument, złożyły określone oświadczenia, lecz w przeciwieństwie do dokumentu urzędowego, nie pozwala na udowodnienie, że okoliczności w nim stwierdzone były zgodne z prawdą. Już sama ta okoliczność powoduje, że powód nie wykazał istnienia swojego roszczenia. To powoduje konieczność oddalenia powództwa niezależnie od udowodnienia wysokości szkody. Na marginesie należy zauważyć, że powód nie wykazał również wysokości szkody, która mogłaby wynikać z nienależytego wykonania zobowiązania przez pozwanego. Co prawda cena sprzedaży została ustalona na kwotę 8.700 złotych, jednak zważyć należy, że pozwany wykonał zobowiązanie do zwrotu zakupionego przedmiotu. Powód nie udowodnił, czy telewizor został uszkodzony w sposób umożliwiający jego naprawę, czy też naprawa była niemożliwa lub nieopłacalna. W takim stanie powód nie przedstawił również dowodu na okoliczność obniżenia wartości tego przedmiotu. Nie bez znaczenia przy tym ma również fakt, że będący przedmiotem sprzedaży telewizor został doręczony pozwanemu w stanie uszkodzonym. Co prawda na tę okoliczność powód podniósł uregulowanie wynikające z art. 76 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (t.j. Dz.U. z 2015 roku, poz. 915), jednak zwrócić należy uwagę na to, że uregulowania te dotyczą wyłącznie roszczeń z tytułu uszkodzenia przesyłki w trakcie wykonywania umowy przewozu. Pozwany nie tyle podnosił kwestie związane z uszkodzeniem telewizora w czasie przewozu, co wydanie przez powoda towaru w stanie uszkodzonym. Stan telewizora wynika z zeznań świadków T. J., R. K. i S. S.. Wszyscy ci świadkowie zeznali, że telewizor posiadał pęknięcia obudowy. Z żadnego dowodu nie wynikało, by pozwany akceptował, że towar zostanie mu doręczony w takim stanie, jak również to, że akceptował on cenę telewizora pozostającego w takim stanie, a co więcej także i to, że w chwili wydania jego wartość odpowiadała kwocie 8.700 złotych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności sąd winien powództwo oddalić, o czym orzekł jak w pkt I sentencji.

O kosztach procesu rozstrzygnięto odpowiednio do treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Oddalenie powództwa wiąże się z przegraną powoda, który winien zwrócić pozwanemu koszty procesu. Na poniesione przez pozwanego koszty procesu

składało się zastępstwo procesowe w wysokości 1.200 złotych oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych. W takim stanie rzeczy sąd postanowił jak w pkt II sentencji.